

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.15.2021.DP

Warszawa, 25 października 2021 r.

DECYZJA nr DNR-1/29/2021

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika czadu "Carbon Monoxide Alarm" syg. SR-907-2, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Ireneusza Piekarniaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ART-LOGIC IRENEUSZ PIEKARNIAK w Piasecznie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. czujnika czadu "Carbon Monoxide Alarm" syg. SR-907-2, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Ireneusza Piekarniaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ART-LOGIC IRENEUSZ PIEKARNIAK w Piasecznie karę pieniężną w wysokości 4000 (słownie: cztery tysiące złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 27 kwietnia 2021 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Mazowiecki WIIH”) przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr BP.8361.24.2021 oraz BP.8361.70.2021 dotyczący czujnika czadu ”Carbon Monoxide Alarm” syg. SR-907-2 (dalej jako „czujnik”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Ireneusza Piekarniaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ART-LOGIC IRENEUSZ PIEKARNIAK w Piasecznie.

Zakwestionowany produkt to czujnik czadu o okrągłym kształcie, emitujący alarm wizualny i dźwiękowy. Obudowa urządzenia wykonana jest z tworzywa sztucznego w kolorze białym. Na urządzeniu znajduje się okrągły przycisk z napisem „TEST RESET”, dwie prostokątne diody – zielona „operate” i czerwona „alarm” oraz wyświetlacz ciekłokrystaliczny. Urządzenie posiada pojemnik na trzy baterie 1,5 V AA. Urządzenie jest zapakowane w pudełko kartonowe razem z bateriami, wkrętami do zamocowania czujnika oraz instrukcją obsługi w języku polskim i angielskim.

W trakcie kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej m.in. pobrali próbkę czujnika i przekazali ją do Centrum Badań i Certyfikacji Zespołu Laboratoriów Badawczych w Katowicach. Badania laboratoryjne wykazały, że produkt nie spełnia wymagań punktu 6.3.4 normy PN-EN 50291-1:2018-06 *Wykrywacze gazu. Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenu węgla w pomieszczeniach domowych. Część 1: Metody badań i wymagania eksploatacyjne* (dalej jako „norma”) z uwagi na niezadziałanie sygnalizacji optycznej i akustycznej przy stężeniu tlenu węgla 300 ppm w przypadku wszystkich trzech czujników stanowiących badaną próbkę (sprawozdanie z badań nr 6527.1-ZLG/2021 z 5 marca 2021 r.).

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych z 2 lutego 2021 r. - k. 16-19 akt kontroli Mazowieckiego WIIH nr BP.8361.24.2021; sprawozdanie z badań nr 6527.1-ZLG/2021 z 5 marca 2021 r. - k. 13-16 akt kontroli Mazowieckiego WIIH nr BP.8361.70.2021.

W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”). Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks

postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 poz. 735, 1491) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 7 maja 2021 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Ireneusza Piekarniaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ART-LOGIC IRENEUSZ PIEKARNIAK w Piasecznie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika i wyznaczył stronie postępowania termin na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez czujnik oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie czujnikiem oraz potwierdzenie informacji przekazanych w toku kontroli, zgodnie z którymi nabyła ona 500 czujników od chińskiego producenta, z czego dokonała sprzedaży 73 czujników innym przedsiębiorcom na podstawie faktur oraz 362 sztuk konsumentom na podstawie paragonów, a na stanie magazynowym posiada 56 czujników oraz 3 sztuki stanowiące próbkę kontrolną i 3 stanowiące próbkę rozjemczą. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących tych produktów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 7 maja 2021 r. - k. 2-7 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 maja 2021 r. strona postępowania potwierdziła dane dotyczące obrotu czujnikami przekazane przez nią w toku kontroli oraz oświadczyła, że nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji dotyczących tego produktu. Strona postępowania zadeklarowała, że czujniki wprowadzała na rynek w dobrej wierze i z należytą starannością oraz wskazała, że inny model czujnika z jej oferty, również badany w toku kontroli, został oceniony jako produkt bezpieczny. Strona postępowania poprosiła o wyrażenie zgody na utylizację czujników. Jednocześnie strona postępowania przekazała certyfikat zgodności produktu z normą i raport z jego badań, wydruk strony internetowej wraz z informacją o zagrożeniach stwarzanych przez czujnik i możliwości jego zwrotu, wydruki korespondencji elektronicznej z dystrybutorami oraz potwierdzenie nadania listu poleconego do jedyne go klienta hurtowego (tj. jedyne go kontrahenta, który zakupił więcej niż 3 sztuki, czyli 25 sztuk).

Dowód: pismo strony postępowania z 28 maja 2021 r. z załącznikami - k. 9-20 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 11 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do sprecyzowania, na jaką okoliczność przekazała ona wyniki z prywatnych badań laboratoryjnych czujnika, wskazując, że na potrzeby toczącego się postępowania decydujące znaczenie mają badania próbek produktu pobrane w toku kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej oraz informując o możliwości złożenia wniosku o przeprowadzenie badań próbki rozjemczej. Jednocześnie organ nadzoru wskazał, że ocena bezpieczeństwa innego czujnika czadu nie będzie miała wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy oraz wyraził zgodę na utylizację czujników. Jednocześnie Prezes UOKiK wezwał stronę do przekazania brakujących oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu czujników na stanie magazynowym lub liczbie posiadanych egzemplarzy oraz dowodów potwierdzających zwrot i utylizację czujników.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 11 czerwca 2021 r. - k. 21-23 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 2 lipca 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że certyfikat i raport z badań czujnika przekazała w celu udowodnienia, że wykazała się dobrą wiarą wprowadzając czujniki na rynek oraz że nie kwestionuje wyników badań czujnika. Jednocześnie strona postępowania przekazała dwie faktury korygujące potwierdzające odbiór po 1 sztuce czujnika od dwóch dystrybutorów oraz protokół utylizacji 58 czujników.

Dowód: pismo strony postępowania z 2 lipca 2021 r. z załącznikami - k. 25-28 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 15 lipca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania brakujących oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu czujników na stanie magazynowym lub liczbie posiadanych czujników oraz o ich ewentualnym nabyciu na własny użytek, a także do przekazania dowodów potwierdzających odbiór czujników i ich utylizację.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 15 lipca 2021 r. - k. 29-31 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 15 lipca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał przedsiębiorcę „MULTIAGENCJA CONDITOR” sp. z o. o. z siedzibą w Ząbkowicach Śląskich, tj. jedyne przedsiębiorcę, który zakupił od strony postępowania znaczną, w porównaniu z innymi, liczbę czujników (25 sztuk)

do złożenia oświadczenia o liczbie czujników posiadanych na stanie magazynowym lub ich nieposiadaniu.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 15 lipca 2021 r. - k. 33-35 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 lipca 2021 r. przedsiębiorca „MULTIAGENCJA CODITOR” sp. z o. o. z siedzibą w Ząbkowicach Śląskich oświadczył, że nie posiada na stanie magazynowym żadnych czujników.

Dowód: pismo przedsiębiorcy z 28 lipca 2021 r. z załącznikiem - k. 40-43 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 6 sierpnia 2021 r. strona postępowania przekazała poświadczony za zgodność z oryginałem kopie potwierdzeń nadania listów poleconych do wszystkich kontrahentów, którzy zakupili czujniki w liczbie większej niż jedna sztuka.

Dowód: pismo strony postępowania z 6 sierpnia 2021 r. - k. 45-47 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 14 września 2021 r. strona postępowania przekazała oświadczenie jednego z kontrahentów o zakupie czujnika na własny użytek, oświadczenie o nieposiadaniu czujników na stanie magazynowym, fakturę korygującą potwierdzającą zwrot 2 czujników i zdjęcia zniszczonych przedmiotowych czujników.

Dowód: pismo strony postępowania z 14 września 2021 r. - k. 55-61 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 27 września 2021 r. organ nadzoru wezwał stronę postępowania do wskazania cen, po jakich sprzedawane były czujniki oraz poinformował ją o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 27 września 2021 r. - k. 62-64 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 października 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że czujniki sprzedawane były po cenie 32,52 zł za sztukę. Strona postępowania nie wniosła o umożliwienie jej zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy.

Dowód: pismo strony postępowania z 5 października 2021 r. - k. 69 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Ireneusz Piekarniak, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą ART-LOGIC IRENEUSZ PIEKARNIAK w Piasecznie wprowadził czujnik czadu "Carbon Monoxide Alarm" syg. SR-907-2 na polski rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach, gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku kontroli ww. przedsiębiorca przekazał inspektorom Inspekcji Handlowej fakturę zakupu 500 czujników z Chin, a w toku postępowania potwierdził nabycie produktu od chińskiego wytwórcy.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów,

produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 50291-1:2018-06 *Wykrywacze gazu -- Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenu węgla w pomieszczeniach domowych -- Część 1: Metody badań i wymagania eksploatacyjne* jest normą wyżej opisanego rodzaju, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa ww. czujnika z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego czujnika stanowiły wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Centrum Badań i Certyfikacji Zespołu Laboratoriów Badawczych w Katowicach. Badania laboratoryjne wykazały, że produkt nie spełnia wymagań punktu 6.3.4 normy, z uwagi na niezadziałanie sygnalizacji optycznej i akustycznej przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 300 ppm (dotyczy to wszystkich trzech czujników stanowiących badaną próbkę) (sprawozdanie z badań nr 6527.1-ZLG/2021 z 5 marca 2021 r.). Przedmiotowa nieprawidłowość może sprawić, że na skutek niezadziałania alarmu użytkownik nie zareaguje na znajdujący się w pomieszczeniu tlenek węgla i ulegnie zatruciu, co może spowodować nieodwracalne uszkodzenie układu nerwowego lub śmierć.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń, jednocześnie podjął współpracę z organem nadzoru i wycofał czujniki z rynku, a następnie poddał je utylizacji.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że w okresie od 18 stycznia 2021 r. do 29 marca 2021 r. strona postępowania wprowadziła na rynek 435 czujników, w tym 73 sztuki poprzez sprzedaż innym przedsiębiorcom na podstawie faktur oraz 362 sztuk poprzez sprzedaż konsumentom na podstawie paragonów. W ramach działań mających na celu

wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku 4 czujniki i zutylizowała je wraz z 56 sztukami posiadanymi na stanie magazynowym. Ponadto strona postępowania umieściła na swojej stronie internetowej komunikat o zagrożeniach stwarzanych przez produkt i możliwości jego zwrotu. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu czujników na stanie magazynowym lub liczbie posiadanych egzemplarzy, faktury korygujące, protokół przekazania czujników do utylizacji oraz zdjęcie zutylizowanych czujników. Ponadto, w związku z brakiem odpowiedzi na zapytanie strony postępowania od jedyne go dystrybutora, który zakupił większą ilość czujników, organ nadzoru zwrócił się bezpośrednio do tego przedsiębiorcy i uzyskał od niego informację o nieposiadaniu czujników na stanie magazynowym. Przedsiębiorcy, którzy nie złożyli oświadczeń, zakupili nieznaczne ilości czujników (1-2 sztuki, w dwóch przypadkach 3 sztuki), w związku z czym Prezes UOKiK uznał, że zostały one przez nich zakupione na własny użytek.

Mając na względzie powyższe dowody organ nadzoru uznał, iż strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez czujniki, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż czujniki nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Ireneusz Piekarniak, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą ART-LOGIC IRENEUSZ PIEKARNIAK w Piasecznie, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj.

zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że liczba czujników wprowadzonych na rynek – 435 sztuk – nie była duża, zaś okres ich sprzedaży (niecałe trzy miesiące) nie był długi, a ponadto strona postępowania, po otrzymaniu informacji o zagrożeniach stwarzanych przez czujniki, szybko podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty i niezwłocznie skontaktowała się z dystrybutorami w celu odbioru czujników i ich utylizacji. Na korzyść strony postępowania świadczy również fakt, że nie było wcześniej wobec niej prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na informacjach przekazanych przez stronę postępowania, z których wynikało, że czujniki sprzedawane były po cenie 32,52 zł za sztukę, w związku z czym

organ nadzoru uznał, że osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 431 sztuk (uwzględniając wycofanie i utylizację 4 sztuk) wyniosła 14 016,12 zł.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 4 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek 435 sztuk czujników stwarzających poważne zagrożenie dla użytkowników – nieodwracalne uszkodzenie układu nerwowego lub śmierć, zaś sposób użytkowania czujników powoduje, że jeden nieprawidłowo funkcjonujący produkt może spowodować zagrożenie dla wielu osób (np. mieszkających w jednym domu lub pracujących w jednym zakładzie). Organ nadzoru wziął również pod uwagę fakt, że przeważająca część produktów (z rynku wycofano tylko 4 sztuk) znajduje się wciąż u konsumentów, zaś w informacji dołączonej przez stronę postępowania do czujników wskazano,

że mogą być one użytkowane do dnia 15 listopada 2025 r., co oznacza, że konsumenci w dalszym ciągu są narażeni na ryzyko związane z używaniem tego produktu. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa i podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez czujniki, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji,

zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
  - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka
/podpis elektroniczny/